

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/292/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613201296
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5613201296.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Miroslava Jamricha, v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., Žabotova 2/B, 811 04 Bratislava, IČO: 36 866 881, proti odporcovi: K. H., nar. XX. X. XXXX, bytom I. G. XX, v konaní o zaplatenie 79,36 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/43/2013-42 zo dňa 16. 4. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš návrh zamietol. Náhradu trov konania súd odporcovi nepriznal.

Dospel k záveru, že v návrhu uplatnená istina pozostáva z neuhradených úrokov, pričom navrhovateľ nepreukázal, či boli medzi zmluvnými stranami dojednané, nešpecifikoval v akej výške, z akej sumy, od kedy do kedy si ich uplatňuje. Rovnako nepreukázal, že medzi zmluvnými stranami boli dojednané poplatky, pričom podľa názoru súdu nestačí odkaz na Všeobecné obchodné podmienky alebo Sadzobník poplatkov. Účastníci konania uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú normy spotrebiteľského práva, pretože ju uzatvoril navrhovateľ ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ. Súd z rovnakých dôvodov zamietol žalobu aj v časti do zaplatenia sankčného úroku z omeškania, ktorý medzi účastníkmi konania nebol zmluvne dojednaný.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi ako úspešnému účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže tento si žiadne trovy konania neuplatnil.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že v návrhu na začatie konania nedopatrením uviedol, že s odporcom si dojednal službu „Povolené prečerpanie na osobnom účte“, ale v skutočnosti sa jedná o nedoplatky na poplatkoch, úrokoch a zmluvnej pokute v zmysle Zmluvy o rastovom osobnom účte s odkazom na neoddeliteľné súčasti, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. V tejto súvislosti poukázal na znenie ustanovenia § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojitosti s článkami I. bod 3, 7, článku III. bod 23 a 37 Všeobecných obchodných podmienok. Odporca v danom prípade na jeho výzvu nereagoval a neuhradil príslušný debetný zostatok. Na základe tejto skutočnosti došlo k vyrovnaniu nevyrovnanej výšky debetného

zostatku navrhovateľom, čo je vyjadrené vo výpise z účtu odporcu pod položkou „Vyrovnanie zostatku zatvoreného účtu“. Jedná sa o účtovnú operáciu banky. Taktiež podľa článku III. bod 23 VOP, časť „E Depozitné produkty“ - ostatné poplatky, dôvodne si uplatnil aj príslušný sankčný úrok z omeškania, ktorý si uplatnil aj z vyčíslenej istiny za obdobie odo dňa odstúpenia od zmluvy do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu. Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, okresný súd zasiahol do jeho práva na súdnu ochranu, keďže vec nesprávne právne posúdil. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenie, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany navrhovateľa v priebehu odvolacieho konania neboli tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa.

V sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci, platí dispozičná a prejednávací zásada. Prejednávací zásada spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov, ktoré ju preukazujú, je zásadne vecou účastníkov konania. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Účastník má teda povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.) a povinnosť dôkazu. K splneniu tejto povinnosti je zaviazaný každý účastník konania. Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky a sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; len súd ale rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná (viď § 120 ods. 1 O.s.p.). Ani v sporovom konaní úprava neopúšťa zásadu materiálnej pravdy ako protipól zásady formálnej pravdy. Zásada materiálnej pravdy je vyjadrená najmä v § 153 ods. 1 O.s.p. tak, že základom rozhodnutia súdu je zistený skutkový stav. V prípade, ak účastník si nesplní povinnosť tvrdenia, teda neunesie bremeno tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravídla nebude predmetom dokazovania. Ak sa jedná o rozhodnú skutočnosť podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie. K naplneniu týchto skutočností došlo aj v prejednávanej veci.

Na základe vykonaného dokazovania okresným súdom bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa - Dexia banka Slovensko, a.s., Žilina a odporcom bola dňa 8.11.2006 uzatvorená Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal pre odporcu zriadiť Osobný devízový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Predmetom zmluvy podľa článku I. bod 4 nebolo povolené prečerpanie na osobnom účte. Krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že navrhovateľ v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam uvedeným v návrhu na začatie konania, dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy v konaní nepreukázal. Na doplnenie dôvodov rozsudku okresného súdu odvolací súd ďalej dodáva, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by konaním odporcu vznikli predpoklady pre odstúpenie od uzavretej zmluvy podľa článku III, A, bod 34 VOP (aplikácia tohto bodu VOP vo vzťahu ku skutkovému tvrdeniu navrhovateľa je aj nelogické). Aj v liste zo dňa 22.9.2008 - odstúpení od zmluvy, navrhovateľ len všeobecne konštatuje porušenie ustanovení VOP z dôvodu vykazovaného debetného zostatku. V konaní navrhovateľ jednoznačne nepreukázal ani prípadný základ a výšku v odvolaní konštatovaných čiastkových nárokov, z ktorých by mala pozostávať žalovaná suma (nedoplatky na poplatkoch, úroky, zmluvná pokuta). Ak okresný súd zistil skutkový stav, ktorý vychádzal z dôkazného tvrdenia navrhovateľa ako aj z jeho dôkaznej iniciatívy v konaní (§ 101 ods. 1, § 120 ods. 1 O.s.p.) správne uvedené zistenie

skutkovej okolnosti vyhodnotil tak (§ 153 ods. 1 O.s.p.), že navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno pri preukázaní dôvodnosti uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže žiadne si neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.